

er gaaet over til at være en Fornødenhed for den store Befolkning. Krudt betegner man altsaa som en Luxusartikel, men Tobak skulde ikke være nogen Luxusartikel. Jeg tror, at det virkelig er en Forvansking af Begreberne. Jeg har ikke Noget imod, at man indfører nye Systemer, men man skal kalde Gjenstandene ved deres rette Navn. Den simple Mand kan ligesaa godt have Overdaadighedsgjenstande som den rige Mand, og er det for den rige, formuende og velstaaende Mand en Luxus at ryge Cigar, er det ogsaa Luxus for den fattige Mand at bruge Tobak. (Søren Jørgensen: Det er en uretfærdig Skat!) Det har det ærede Medlem Lov til at sige, men jeg vil gerne vide, hvorfor det ærede Medlem mener, at det er en uretfærdig Skat. Det ærede Medlem kan sige, at han anser det for en urigtig Grundsaetning at beskaffe Luxus, hvad vi tidligere have troet, var en rigtig Grundsaetning; men saa komme vi ind paa en ganske anden Debat. Jeg tror imidlertid ikke, at det ærede Medlem deri vil faae mange Medlemmer med sig nu, men det kan maasse komme senere. For Dieblisset tror jeg, som sagt, ikke, at det vil finde Medhold, at det er en uretfærdig Grundsaetning, som hidtil har været anerkjendt for at være den mest retfærdige, man kunde følge med Hensyn til Toldafgifter. — Dernæst har det ærede Ordfører ogsaa fremdraget et Punkt med Hensyn til Beskyttelsen, som jeg gjerne vil sige nogle Ord om, idet han nemlig har gjort en Indvendning, som i alt Fald i lige saa høi Grad træffer det Forslag, som jeg isfor tillod mig at fremsætte for Rigsdagen, som det her foreliggende. Han sagde, at Regjeringen med Hensyn til Ophævelsen af Beskyttelsen har viist en større Lempelighed ligeoverfor de store Fabriker end ligeoverfor de mindre Haandværkere. Jeg tillader mig at sige, at det er en overordentlig urigtig Paastand; jeg tror, at enhver uheldet Prøvelse af de Motiver og Grundsaetninger, der ere bragte i Anvendelse ved hele dette Lovforslags Udarbejdelse, vil vise sig at gaa i en anden Retning. Den ærede Ordfører ansøgte visse Exempler paa, at der havde fundet temmelig store Nedsættelser Sted paa Haandværksfrembringelser; men den ærede Ordfører tænker ikke paa, at det gjælder for saadanne Artiklers Bedkommende med Hensyn til hvilke der hverken er eller kan ventes nogen synnerlig stor Indspjæling. Naar den ærede Ordfører navnlig som Exempel fremdrøg Skomagerarbejde, hvor en saadan større Nedsættelse har fundet Sted, nemlig fra 32 til 12 p. paa et Pund Skøbler, saa vil man se, at denne Told af 12 p. pr. Pd. af Skøbt allerede i og for sig ikke er nogen ganske ringe Beskyttelse; men hvad der i Særdeleshed kommer i Betragtning, er, at det er en Artikel, der kun i et meget begrændset Omfang kan indføres, og der er altsaa ikke nogen særlig Grund til at vedligeholde den høie Told. Det samme gjælder i endnu højere Grad om Handsker. Handskeprodu-

tionen har udviklet sig her i Landet i en saadan Grad, at Handsker endogaa er bleven til en Udførselsagjenstand i et meget betydeligt Omfang, og man har derfor fundet det uden nogen som helst Betænkning at nedfætte Tolden paa Handsker med det samme Beløb, ja, jeg tror endog med et større Beløb. Bed at gjenmenga Enkelthederne i Regjeringsforslaget, vil det findes, at dette i det Hele taget netop med Hensyn til Haandværksfrembringelser er gaaet meget varsomt frem. Derimod vil jeg gjøre opmærksom paa, at der er adskillige af Udvalgets Flertals Forslag, som netop for Haandværkets Bedkommende ere særdeles alvorlige. Jeg vil navnlig henlede Opmærksomheden paa det Forslag med Hensyn til Lømmen og Træ, og jeg holder mig overbevist om, at det, naar man undersøger det nøie, vil findes, at hvad man der har foreslaaet, vil gaa vore Bygningsnedbørere og Lømmere ganske anderledes alvorligt nær end noget af de Forslag, der ere komne fra Regjeringen. Hvad Fabrikerne angaar, har Regjeringsforslaget paa flere Punkter været meget strengt, ja endogaa saa strengt, at Udvalgets Flertal paa flere Punkter har fundet det rigtigt at moderere det. Jeg vil nævne som Exempler Oliefabrikationen og Glasfabrikationen. Det er meget strenge Bestemmelser, der af Regjeringen i saa Henseende ere blevene bragte i Forslag, men Regjeringen har troet, at det burde gaa saa vidt i denne Henseende. Det vil altsaa, tror jeg, ses, at den ansøgte Sætning ved nærmere Undersøgelse ikke kan staa sin Prøve. Jeg har, som sagt, ikke i Sinde at gaa dybt ind paa Forslaget med Hensyn til de enkelte Artikler; men jeg vil kun med Hensyn til en ganske enkelt af dem anføre nogle ganske korte Betragtninger, da det jo var muligt, at de i sin Tid kunde faae praktisk Betydning. Jeg vil navnlig for det Første tale lidt om Vin. Vaade Regjeringen og Udvalget har været enige i, at Tolden paa Vin kunde være noget højere, end den er. Dette minder mig om et Punkt, som den ærede Ordfører berørte, og som ogsaa, tror jeg, gav Anledning til en Misforstaelse. Han fremførte nemlig som en Anke mod Regjeringen, at den havde foreslaaet at beholde Krigsflattolden paa de forskjellige Varer; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at deri har Udvalget været enigt for ikke saa saa Artiklers Bedkommende, f. Ex. for Tobaks Bedkommende. Nu foreslaar Regjeringen med Hensyn til Vin endogaa at gaa noget videre, end Krigsflattolbloven fastsætter, og Udvalgets Flertal foreslaar at gaa endnu højere. Dette tror jeg er urigtigt. Jeg kan meget godt indrømme, at man bør beskaffe Vinforbruigen noget højere og vil meget gjerne gaa med dertil, naar jeg der ved kan tilvejebringe en virkelig Lettelse med Hensyn til andre Artikler, som jeg sætter mere Pris paa. I flere Henseender egner Vin sig særdeles godt til en højere Besatning, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at, da den ærede Ordfører